



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 135/2020
20.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у извршном предмету извршног повериоца Предузећа за телекомуникације "Телеком Србија" а.д. Београд, против извршног дужника АА из ..., ради извршења на основу правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Новом Саду П 8436/11 од 20.03.2014. године, решавајући сукоб стварне надлежности између Основног суда у Новом Саду и Привредног суда у Новом Саду, у седници већа одржаној 20.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој правној ствари, **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Новом Саду.

Образложење

Извршни поверилац је предлог за извршење поднео Основном суду у Новом Саду дана 11.02.2020. године, на основу правноснажне и извршне пресуде Привредног суда у Новом Саду П 8436/11 од 20.03.2014. године.

Основни суд у Новом Саду се, решењем ИИ 7123/19 од 18.12.2018. године, огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да спис предмета, након правноснажности решења, достави Привредном суду у Новом Саду, као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Новом Саду је, Закључком ИИ 41/2020 од 13.02.2012. године, наложио извршном повериоцу да уреди предлог за извршење тако што ће означити тачан пословни број пресуде на основу које тражи извршење. Поднеском од 27.02.2020. године, извршни поверилац је поступио по налогу тог суда и уредио предлог за извршење тако што је одређивање извршења тражио на основу извршне исправе – правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Новом Саду П 8436/11 од 20.03.2014. године. Потом је Привредни суд у Новом Саду предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности пошто није прихватио своју стварну надлежност.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, у смислу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 87/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 87/18),

Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Одредбом члана 3. став 2. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС" бр. 106/15, 106/16), прописано је да о предлогу за извршење на основу извршне или веродостојне исправе и предлогу за обезбеђење одлучује суд.

Одредбом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, прописано је да основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима, ако за поједине од њих није надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

Привредни суд одређује и спроводи извршења на основу веродостојних исправа, када се односе на лица из тачке 1. став 1. члана 25. став 2. Закона о уређењу судова, одређује и спроводи извршење и обезбеђење одлуке привредних судова и одлука изабраних судова, само када су донете у споровима из тачке 1. става 1. члана 25. став 2. Закона о уређењу судова.

Пошто је извршни поверилац одређивање извршења предложио на основу извршне исправе – правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Новом Саду П 8436711 од 20.03.2014. године, следи да је, у смислу цитираних одредби Закона, Основни суд у Новом Саду стварно надлежан за поступање у овој правној ствари.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео у смислу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**